

Anne Baba Hakkı ve Aile İlişkilerimiz

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفًّا وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

[İsrâ Suresi, 23]

Muhterem Müslümanlar,

Cenabı Hakk'a ibadetle sorumlu olduğumuz gibi yaratılan her varlığa merhametle davranmakla da sorumluyuz. Canlı cansız bütün yaratılmışlar insana birer emanettir ve her birinin üzerimizde hakkı vardır. Karıncayı bile insana emanet eden İslam, insan için en aziz varlık olan anne babayı da emanet etmiştir. Onların incitilmesini yasaklar. Saygı ve sevgiyle hatırlarının gözetilmesini ister. İnsanı doğduğunda ilk karşılayan anne merhametidir ve insan engel tanımayan bir merhamet sağanağıyla yıkanarak, anne şefkatinin kucağında büyüyerek 'insan' olur.

Değerli Kardeşlerim,

Anne kalbine merhametin en derinini bahşeden, günün her anında besmele ile merhametine iltica ettiğimiz Rahman ve Rahim olan Allah, İsrâ Suresi 23. ayetinde, rızasına talip olan insana şöyle buyurur: „**Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya babaya da iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle.**“ [1] Âyet-i kerîme biz inananlara, insan üzerinde Allah'tan sonra en fazla hak sahibi olanların anne ve baba olduğunu anlatır. Resulullah (s.a.v.) da: „**Allah'ın rızası, anne babanın rızasında, Allah'ın öfkesi de anne babanın öfkesindedir.**“ [2] buyurarak Allah'ın rızasını kazanmak için anne ve babanın hoşnut edilmesi ve rızalarının alınmasının önemini vurgular. Kendisi yetim olan bir Peygamberin ana baba ile ilgili bu kuvvetli uyarısına içten bir şekilde kulak vermek gerekir.

Muhterem Müslümanlar,

Çocuklarımızı en güzel şekilde yetiştirmeye çalışırken büyüklerimizi de ihmal etmemeliyiz. Çocuklarımızdan ne tür davranışlar görmek istiyorsak büyüklerimize de öyle davranmakla yükümlüyük. Büyüklerin hürmet, küçüklerin de hoşgörü gördüğü bir aile gerçek bir ailedir. Böyle bir aile insan için en güzel huzur kaynağı ve onu yetiştiren en etkili okuldur.

Değerli Müminler,

İnsan için sayısız meşakkate katlanan anne ve babaların sitem ve cefalarına karşı da sabırlı olunmalıdır. Kendilerinden fedakarlık yaparak çocukluk günlerimizin bitip tükenmeyen nazlanmalarını sabırla çeken bu aziz insanların sitemlerinden incinmemek, onlara öfkeli ve sabırsız

davranmamak boynumuzun borcu olmalıdır. Yaşlılık ve düşkünlük günlerinde onları bir de yalnızlığın ve terk edilmişliğin acısıyla baş başa bırakmamalıyız. Bizim çatımızın sıcaklık ve güvenine en çok ihtiyaç duydukları ahir ömürlerinde onları huzur evlerine, düşkünler yurtlarına terk etmekle ahlak sahibi bir mü'min olunamayacağı gibi ahiretin de kazanılamayacağı hatırdan çıkarılmamalıdır. Şu hadis-i şerîf bu konuda ne kadar sarsıcı bir uyarıdır: „**Burnu yere sürtülsün! Sonra burnu yere sürtülsün! Sonra yine burnu yere sürtülsün! dediğinde, ashab: „Kimin ey Allah'ın elçisi? diye sorar. Efendimiz (s.a.v.): „İhtiyarlığı anında annesi ile babasından birine ya da her ikisine yetişip de onların rızasını alamadığı için cennete giremeyenin.’ buyurur.**“ [3]

Verehrte Muslime,

Der Mensch hat Verantwortung zur Barmherzigkeit mit allen Lebewesen und sonstigen leblosen Wesen, sie alle sind dem Menschen anvertraut. Umgekehrt haben diese auch Rechte uns gegenüber. Allah ist rahîm, (der Barmherzige), die stärkste Form der Barmherzigkeit schenkte Er den Müttern. Und Er forderte die Menschen auf, ebenfalls barmherzig zu sein, den Eltern gegenüber. „**Dein Herr hat verfügt, dass ihr außer Ihm niemanden sonst anbeten sollt, und dass ihr gut seid zu euren Eltern. Und sollte einer von ihnen oder beide bei euch ins hohe Alter kommen, so sagt nicht „oh wei!“ zu ihnen (aus Verdruss) und scheltet sie nicht. Seid ehrerbietig und gütig, wenn ihr mit ihnen redet.**“ [1] An ihrem Lebensabend, wo unsere Eltern Wärme und Sicherheit unter unserem Dach am meisten bedürfen, dürfen wir sie nicht den kalten Wänden von Heimen überlassen. Erst eine Familie, in der Kinder Liebe und Ältere Respekt erfahren, wird uns ein Hort des Friedens.

[1] İsrâ, 17/23.

[2] Tirmizî, Birr, 3.

[3] Müslim, Birr, 9.

Ulviye Ezerbolatoğlu

DİTİB Frankfurt Merkez Camii Bayan Din Görevlisi